

Pest September 23rd 1853

R573/793.

Wälaz Oct 3
853

Édes Aranybács! !

Hi sem mondhatom mily haraggal löttem el az épen
most a kerett Delibabot, Toth Waldmán szerencsét
len balladának koresztelt úres rimféréket olvas
vom. Épen a napokban késkítan Becskereket
lyet itt küldöl, Épen a napokban gondolkodtam
komolyan a ballada kelékei és szépsége felett,
és in most értolva az én szerencsétlen Gara
Mária! Valóban ha magamban, a szerénység
mádját kicsit letve, magamról gondolokom, elhi
trem hogy, ha csak magyarul tudnék, és az a
mostani napi sajtóbul ismerném a magyar irodal
mat, már rég elment volna az érem, most legna,

2400
1.

gyobb költőnek hinném magam a világon.

Nem Arany vagy Tompa, de csak egy Süley nevű
vel sem találkoztam az ember é' lap hasábjain.

É' egész Délibáb Lenevaiból meg, toth Kálmánból
hát ki, meg orintán vidéki szinkhari hírelből
melget mind oda vannak é' Dr. Képt. Sz. Dalma
köntetkezésével adalott. É' egész Délibáb nem

egyéb mint egy főt a Knutsiveres nádorján.

De már expectoráltam magam. Kérem írja
meg Arany bácsi, vajjon megmondhatk é' Pálkés.

É' Kéte adja meg!

receptő tanító
Tiszádomo

Fordíts

67 Beckroné

"Fel várnak búsra aranyra."

Beckroné rajta, fel!

A' vár megett hő éneket

Egy dalia énekel.

A' vár megett csalfán reteg

Csalfán a' hold sugar

Dalia lován ül a' ledény!"

S fut szép Volánba mar."

x x x x

Igy sőt a' várnagy, s' t'elá' nő

Selyem párnaiból,

Fel imetten, nagy félelem

Kört kerdi - hol ég hol -

"Alfélelem," s' merlem

Egyes most aranyom!

Gyűrő lovag szép lyányodat

Elrabla! - ez bajom!"

x x x x

... Kettenté érvelmel körött

Flag és sájl a' kebel. ...

- En lyányomat, Volánomat?

Egek boursúra fel!

En lyányomat Volánomat?

Oh tudt meg szemtelen

Ha nő vagyok anya vagyok!

Mics néked hegyem!"

x x x x

Hivatja mind lil fejével

Harcoltak egykoron,

Felas cseled és harci nép

S' a' várudvaron.

- Felas cseled és harci nép!

Bar mind elvesztetel

En lyányomat, galambomat

Megnantál e' lerel."

x x x

S' ragulya

3

221
Szépguldnak holdas éjszakán
A sebes lovagok
Urakonyur, lett hadnagynak
Kergetés a nyomot
Urakonyur lett hadnagynak
Nyargalnak - aralatt
Várakban a szép dalia
Solánkával mulat.

Keletfele a hajnal ég,
A lovagok megállt.
Elérve már vad Győrővár
A beiktatásé így kiált:
"Elérve már vad Győrővár,
Vén Pál, bírtos cseléd.
A várba fel menj innenél
A Győrőnek ezt beiktatd."

Leányáért hogy aukonyod
Nyargala ide át
Ez tölte át (békén előbb)
Kéri, tulajdonát.

De hogyan ezt nem adja ki -
Ez mindent megtagad
Föld színre, dől vára le,
"Hő hávon nem marad."

Győrővár népe felriad -
- ellint tói kattyú szép
Beérke Solán, a vesztett lyány
A várszékre lép.
Beérke Solán: "Anyám, anyám."
Erdélyről így kiált
"Győrő lovag engem nem ad,
Felőstromolt a várt."

"De minden nyit, minden golyó
Mely a várfalra hull,"

Fején

K. 573/793
Fejém felett, kebbem megett,
Vagy rajta át, -vönül.

— Fejém felett, kebbem megett!

Mert ostromodalatt
Gyerőné a' várauronyja
Utr' erélye, marad!
+ + +

(F. J. T.)

Becskóné mérgé megtörök - - -

És könyerben foly el,

" Solán Solán, te kedves lány
Annyát keblére jer! "

Solán Solán, te kedves lány - - -

Sár ifjú feij. és nő

Kejjétele sietve le

Annyát öblüjő.

